

нието не се гледа на неговата зрѣлостъ, тѣй щото повечето пъти въ врѣме на жътва една поголѣма частъ окапва отъ прѣзрѣвание.

г) Жътва и вѣршене. Жътвата се извѣршва, както на всѣкадѣ по насъ съ сѣрпове и съ паламарки. Слѣдъ пожинването направятъ го на снопове, послѣ на крѣстци, а слѣдъ туй, като се свѣрши цѣлата жътва и приготви мѣстото за харманъ, почноватъ да прѣнасятъ снопите за вѣршене.

Вѣршението се извѣршва съ коне, или другъ едъръ добитъкъ, които отъпква класоветѣ, а сламата остава здрава.

По този начинъ се обработватъ и другитѣ земедѣлчески произведения: овѣсъ, ечмикъ, просо и пр.

Обработка на царевицата.

Царевицата се обработва въ най-голѣмъ размѣръ тя служи: както за храна на хората, така и за храна на добитъка въ видъ на ярма.

а) Приготовлението на почвата и торене е сѫщо както и по-горѣописаний начинъ.

б) Съянието. Съянието на царевицата се извѣршва съ ржка на набраздената нива и се зарива съ кракъ, или пѣкъ съ ралото. Разстоянието на рѣдоветѣ единъ отъ другъ е на 40 с. м. сѫщо и въ самитѣ рѣдове теже на 40 с. м. Съянието се извѣршва прѣзъ мѣсецъ Априлъ и началото на Май.

Торението се извѣршва, както помѣнахъ и по първо на израстналитѣ вече царевични стебла.

Прѣзъ врѣме на вегетирането се извѣршва едно копане и едно загърлюване. Копанието се извѣршва слѣдъ като растението съ достигнѣли височина отъ 15—20 с. м., което бива къмъ 10 Маи. Втората копанъ а сѫщеврѣменно и загърлюване става слѣдъ 20—25 дни отъ първата копанъ. Копанието се извѣршва съ мотика въ балканскитѣ мѣста, а по полетата — съ оралото.

Брание. То се извѣршва по обикновенно, като се отчупватъ кочанитѣ отъ стеблата и подиръ това закарватъ дома, обѣяватъ ги, изсушаватъ ги на слънце и подиръ туй натургратъ въ хамбарътъ.